

Pod hladinou běžného světa, kam nevidíš,
tam, kde zákony neplatí, místo, kde světlo nesvítí,
kam lidská noha smrtelníka vkročí málokdy,
místo, kde se přetvářej všechny lidský hodnoty.
Bludiště sou jenom vchod, když seš bez mapy,
chodby sou studený, ze zdí je cejtít utrpení,
místo, kde žijou pseudo lidi, vytasí bez tváří,
v těle jim chybí srdce, sou zbaveni emocí.
Maj svoje království, všichni sou poddaní,
když si někdo hraje na krále, tak ho popraví,
každej má svůj byznys, každej je obchodník,
v obchodě vedle krade zboží co pak nabízí.
Navzájem špiní svoje ?, sou falešní,
nejdřív se tváří přátelsky, pak plivou do tváří,
sou jako monstra co přes den nikdy neútočí,
když se ocitnou v podzemí, tak je nic nezastaví.

Sme otroci těch, co žijou pod povrchem,
sme loutky, co neovládá systém,
sme nástroj, co naplňuje kasu,
sme dobytek, co čeká na porážku,
sme armáda, co čeká na povel,
sme spodina, co má stanovený příděl,
sme stroje, co makaj, držej hubu,
lepší bytí nepřipadá vůbec v úvahu.

Pod hladinou běžného světa, kam nevidíš,
tam de si šašek vo holích, a kde tě každej voholí,
nenutí za škraloup, nechceš tam propadnout,
zůstal bys ve tmě hloub s cizí špinavou hrou.
Podmínkou je vyříznout si všechny český city,
pak dobrý vlastnosti a stát se hajzl ze Sin City,
co šacuje vlastní kalhoty,
kombinací diktátora s bolestí ?.
Co šmelej, berou, dělej koupíme si všechno,
koupíme si tvoje děti, koupíme si tvoje sny,
koupíme si ty dny,
kdy se ti zdálo, že ses cejtil krásně,
seberem ti všechno, my sme stíny, ty si na dně.
Zůstal si s leprou jako libertin a co teď,
opona se roztáhla, ty si nahej vobjev,
napospas publiku co tě vypíská z divadla,
těžko vysvětlovat jaký podzemí má pravidla.

Sme otroci těch, co žijou pod povrchem,
sme loutky, co neovládá systém,
sme nástroj, co naplňuje kasu,
sme dobytek, co čeká na porážku,
sme armáda, co čeká na povel,
sme spodina, co má stanovený příděl,
sme stroje, co makaj, držej hubu,
lepší bytí nepřipadá vůbec v úvahu.